

**ULTRAVİYOLE İRRADİYASYONUNUN SOLUNUMA VE
KAN BASINCINA ETKİSİ**

Dr. Rüknettin TANALP (*)

GİRİŞ

Ultraviyole ışınları (Ultraviolet radiation) ilk kez 1801 de bir Alman fizikçi olan Johann Wilhelm Ritter gümüş klorür (= silver chloride) ve prisma yardımıyla yaptığı deneylerle gümüş spektrumunda viyole ışınlarının mevcudiyetini ve bazı etkilerini buldu. 1901 de Peter Cooper Hewitt civa buharı dolu kuvartz bir tüpten kuvvetli bir elektrik akımı geçirmek suretiyle yapay olarak ultraviyole ışınları elde etti (1). Daha sonra (a) Near - Ultraviolet Lamps, (b) Middle - Ultraviolet Lamps ve (c) Far - Ultraviolet Lamp türleri yapıldı (2).

Ultraviyole ışınlarının insan sağlığı üzerine etkili olduğu, deride pigment artışında rol oynadığı, ergosterol'u D vitamini'ne dönüştürdüğü, bundan başka germ öldürücü olarak ta kullanıldığı ve teknikte uygulaması bulunduğu bilinir (3, 4, 5, 6).

Bu araştırmamızda göze yönelik ultraviyole ışınlarının solunum üzerine ve kan basıncına ne gibi etkileri olabilecegi araştırıldı.

MATERİYEL — METOD

Ortalama 13 - 15 Kg ağırlığında her iki cinsten köpekler üzerinde deney yapıldı.

Ultraviyole ışın kaynağı olarak «Swiss Alpina» QLSU 800 Medical - modell (Şekil : 1) cihazı kullanıldı.

(*) Ankara Üniversitesi Tip Fakültesi Öğretim Üyesi

METOD

Anestezi için köpeğe kilo başına 30 mg olmak üzere nembutal solusyonu intraperitoneal yolla ve sonra kilo başına 166 Ünite Heparin (1 sm^3 içinde 5000 I. Ü. bulunan Liguemine - Roc-he) düşecek şekilde venöz yolla verildi. Hayvanın derin narkoz'a girmesinden sonraki deney masasına yatırılarak bir tarafından kan basıncını yazdırma için femoral artere kanül konuldu, öte yandan toraksi üzerine ön tarafa gelecek şekilde uygulanınan lorakometrenin pneumatik boşluğu bir boru yardımıyle Marey tamburuna bağlandı.

Hayvanın her soluk alıp verişinde marey tamburunun stileinskriptörünün hareketi çalıştırılmaktı olan bir kimografin ışlı yüzeyine çizdirildi.

Önce her hangi bir katkı olmaksızın anesteziye tabi tutulmuş hayvanın spirogramı, anesteziden 30 dakika sonra, 10 dakika süre ile yazdırıldı (Şekil : 2); bunu izleyerek bir elektrik lambasından göze 30 dakika süre ile ışık gönderilerek spirogram tesbit edildi, sonra uygun biçimde hazırlanan cihazın (2) ultraviyole ışınları 30 sm. mesafeden köpeğin pupillasına dikey gelecek şekilde 60 dakika süre ile verildi ve solunum değişiklikleri ile kan basıncı değişiklikleri kimografa yazdırıldı (Şekil : 3). Işınlamada göz kapaklarının kapanması uygun biçimde tatbik edilen penslerle önlandı.

BULGULAR

Deneysel sonuçlarda elde edilen bulgular (Tablo - I) de özeti lenmiştir. Tabelanın birinci sütununda deneye tabi tutulan köpeklerin protokol numaraları ikinci sütuna solunumun amplidü kaydedildi. İki kolondan ibaret olan bu sütunun birinci kolonuna ultraviyole uygulanmadan önceki değerler milimetre olarak yazıldı. İki kolondan ibaret olan üçüncü sütunda da ultraviyole uygulanmadan önceki ve uygulanmadan sonraki frekans değerleri yazıldı. Dört kolondan ibaret olan dördüncü sütunda amplitudlerin ve frekansların somut ve yüzdé farklıları gösterildi. Beşinci sütunda solunumun düzeni işaret

edildi. Altıncı kolonda kan basinci değişiklikleri gösterildi. Bunun iki sütunundan ikincine ultraviyole uygulanmadan ikinci-sine ultraviyole uygulandıktan sonraki değer mm Hg cinsinden yazıldı.

TARTIŞMA

Bulguların toplu olarak gösterildiği (Tabela I) incelendiğinde görüleceği gibi ultraviyole göze uygulandıktan sonra solunum amplitüdünde 12,5 % ile 30 % düşme ve buna mukabil frekansta 28 % ile 77 % artış tesbit edilmiştir.

Trasede görüleceği gibi (Şekil : 2) Solunum, karekteri itibarıyla, sık solunum (tachypnea) biçimindedir. Süre bakımından inspirasyon kısa ve eksprasyon dalgalı uzun (= prolonge'e) dir.

Solunumla birlikte yazdırılan kan basıncında yükselme meydana gelmiştir.

Kan basıncı ile solunum değişikliği arasında bir paralizm gözülmektedir. Ancak bu değişiklik bir süre devam etmiş Ultraviyole verilmesine karşın kan basıncı başlangıç durumuna dönüştür; solunumdaki değişiklikte aşırı normale dönüş olmamıştır.

Bununla birlikte Ultraviyolenin 30 dakika uygulanmasını izleyerek solunumda cheyne-Stokes tipinde değişiklik kan basıncında yükselme ve iniş çıkışlardaki amplitüden büyümeye ve sonra kan basıncının başlangıç durumuna dönüşü ve solunum takipine tarzında devam ettiği müşahede edilmiştir.

Köpek anesteziye tabi tutulduğu için aşağı merkezlerle bağlantı bloke edilmiştir. Göze gönderilen ultraviyole ışınlarının photoreseptörleri uyarmak ve buradan kalkan impulsların hypothalamustaki solunumla dolaşımı koordine eden merkezi uyararak ve buradan formasiye redikülerise inen impulsların solunum ve dolaşımının değişmesine sebep olduğu veya mediyatörün rol oynadığı düşünülebilir. Böylece bir periferik etki

(Tabela - I)

Prot No.	Amplitüd mm		Frekans		FARK Amplitüd Frekans			Kan basıncı mm Hg		
	UV Önce	UV Sonra	UV Önce	UV Sonra	Somut	%	Somut	%	Ö	S
1 diş	5	4	50	72	-1	-20.0	+22	+44	120	140
2 erkek	8	7	60	100	-1	-12.5	+40	+66	110	125
3 erkek	11	9	40	71	-2	-18.0	+31	+77	118	130
5 diş	13	9	31	50	-4	-30.0	+19	+61	123	132
6 erkek	11	9	57	83	-2	-26.0	+16	+28	115	126
7 erkek	11	8	45	68	-3	-23.0	+23	+51	121	134

ile yani kemo ve pressoreseptörlerin uyarılmasıyle solunum ile kan basıncının değişmesi akla gelmektedir. Bu düşüncenin doğru olup olmadığını kanıtlamak için Hering ve Cyon sınırları kesilmeksüretille deneylerin tekrarlanmasında yarar vardır.

ÖZET :

SUMMARY :

The Effect Of Ultraviolet Irradiation On

L I T E R A T Ü R

- 1 — BRITANNICA'S CONCISE PICTURED ENCYCLOPEDIA : Ultraviolet Radiation, Vol. 14 P. 325 - 326.
- 2 — Mc Graw - Hill Encyclopedia of Science and Technology: Ultraviolet Radiation Vol. 14, P. 187 - 188, 1968.
- 3 — ARMSTRONG - H. G. Ed. : Aero - Space Medicine, p. 116 - 117, The Williams and Wilkins Company, Baltimor, 1961.
- 4 — HOLLOWENDER, Ed : Radiation Biology, Vols. II, III, Mc Graw - Hill Pub. Co., N. Y., 1956.
- 5 — LOOF Bourow, J. R. : Effects of Ultraviolet Radiation on Cells. Grout Symp. 12, 75 1948.
- 6 — KOLLER, L. R. : Ultraviolet Radiation. Wiley, N. Y. 1952.
- 7 — BLOUT, E. R. : Ultraviolet Microscopy and Ultraviolet Microspectrometry. Adv. Biol. Med. Phys. 3, 285, 1953.